

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਮਣੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ ਰਘੁਨਾਥ ਸਹਾਈ, ਜੁਲੰਦੂਰ ਸਿਟੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਪੈਪਸੂ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਬਿਲਾਸਪੁਰ, ਸਿਮਲਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ।

1951 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 450

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟਾਰ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) ਸੈਕਸ਼ਨ 66(1)- ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਰੂਲਜ਼ (1946)-ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ 36, ਸੈਕਸ਼ਨ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ, ਜਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1935 ਲਾਹ. 939

(2) 62 ਪੀ.ਆਰ. 1888

ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 29 ਅਗਸਤ 1950 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਾਰਾਂ ਨੂੰ 28 ਸਤੰਬਰ 1950 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। 27 ਨਵੰਬਰ 1950, ਜੋ ਕਿ 28 ਨਵੰਬਰ 1950 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ।

ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਾਕੰਸ "mutatis mutandis" ਦਾ ਆਮ ਅਰਥ ਹੈ, ਭਾਵ, ਨਿਯਮ 36 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੌਖਿਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬਦਲਾਅ ਹੈ "ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ "ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ" ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪੇਸਟ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਪੇਪਸਿੰਗ ਰਾਈਸ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ (1), ਵੱਖਰਾ। ਮੋਤੀਲਾਲ-ਹੀਰਾਲਾਲ ਸ਼ਿਸ਼ੋਦੀਆ ਫਰਮ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੀ.ਪੀ. ਅਤੇ ਬੋਰਾਰ (2)। ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ,

ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ ਅਤੇ ਹੇਮ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਇਹ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਫਰਮ ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ-ਰਘੂਨਾਥ ਸਹਾਏ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 66(1), ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਫਰਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1949 ਉਤੀਸਾ 53

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1950 ਨਾਗ 816

ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ 29 ਅਗਸਤ 1950 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 28 ਸਤੰਬਰ 1950 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, 27 ਨਵੰਬਰ 1950 ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਪੋਸਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 28 ਨਵੰਬਰ 1950 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਪਹੁੰਚੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 66(1) ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"66(1) ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ ਫੀਸ ਦੇ ਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨੌਂਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਭੇਜੇ।"

ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ 36 ਹਨ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ:-

"7(1) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਵਿਖੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ।

36. ਨਿਯਮ 7, 8, 13, 20, 21, 22, 23, 26 ਅਤੇ 33 ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਮੁਟਾਟਿਸ ਮੁਟੰਡਿਸ" ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਆਮ ਅਰਥ ਹੈ, ਭਾਵ, ਨਿਯਮ 36 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੌਖਿਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ "ਅਪੀਲ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾਵ "ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੋਸਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਤੀਸਾ ਹਾਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ

ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਿੰਦੂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਅਦਾਲਤ. ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸ੍ਰੀ ਪੇਪਸਿੰਗ ਰਾਈਸ ਮਿੱਲ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ (1) ਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 60ਵੇਂ ਦਿਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਦੇ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਰਖਾਸਤ ਰੇ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਪਾਨੀਗ੍ਰਹੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ" ਅਤੇ "ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 66(1) ਦੇ ਆਪਰੇਟਿਵ ਸ਼ਬਦ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ "ਲੋੜ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਆਪਰੇਟਿਵ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮਾਨਤਾ ਖਿੱਚ ਕੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਟਿੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1949 ਉੜੀਸਾ 53

ਸੈਕਸ਼ਨ 66(1) ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਨੂੰ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਪੋਸਟ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮ 36 ਵਿੱਚ "ਮੁਟਾਟਿਸ ਮਿਊਟੈਂਡਿਸ" ਵਾਕੰਸ਼ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ 7 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ "ਮੁਟਾਟਿਸ ਮਿਊਟੈਂਡਿਸ" ਵਾਕੰਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੰਨੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 66(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਗਲਤ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ ਅਤੇ ਕੇਸਲੋਂਦਰ ਰਾਓ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਮੇਤੀਲਾਲ-ਹੀਰਾਲਾਲ ਸਿਸੋਦੀਆ ਫਰਮ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੀ.ਪੀ. ਅਤੇ ਬੋਰਾਰ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ। ਰੇ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਪਾਨੀਗ੍ਰਹੀ, ਜੇ. ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ 200 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਮੇਰੀ ਵੀ ਇਹੀ ਰਾਏ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Shanky Garg Translator